

РЕШЕНИЕ

№ 5411

гр. София, 07.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 08.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова, като разгледа дело номер **4865** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 53, ал. 4 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/.

Образувано е по жалба на Ю. Д. О., ЕИК[ЕИК], срещу решение № 231/25.04.2012г., издадено от директора на Агенция Митници, с което е отнет лиценз № 146, издаден на дружеството за управление на данъчен склад за производство и складиране на акцизни стоки, находящ се в [населено място], [улица], с вписани идентификационен номер на лицензиран складодържател-BGNCA00039000 и идентификационен № на данъчен склад – BGNCA00039001 и е прекратено неговото действие.

В жалбата се твърди, че решението за отнемане на лиценз е издадено в несъответствие с целта на закона, тъй като наказателните постановления датират от преди повече от две години от издаване на административния акт и при добросъвестно упражняване на права от административния орган последният е следвало да издаде решението по-рано. Релевира се довод, че наказателните постановления в по-голямата си част са издадени за нарушение, представляващо невнасяне в срок на дължимия акциз, което е било обусловено от влошените икономически условия. Твърди, че към момента на издаване на решението за отнемане на лиценза дружеството няма забавени и неизплатени задължения за заплащане на акциз. На основание изложените съображения е изразено искане за отмяна на решението.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат Т., който от негово име поддържа жалбата и заявените със същата искания. Излага допълнителен довод за нарушаване принципа за съразмерност при издаване на оспореното решение.

Ответникът – директора на Агенция Митници, чрез процесуалния си представител юрк. Д. оспорва жалбата с искане да се отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на оспорения индивидуален административен акт и в срока по чл. 149, ал.1 от АПК (решението е издадено на 25.04.2012г., а жалбата е подадена на 07.05.2012г.), поради което е процесуално допустима.

При разглеждането ѝ по съществото на спора, съдът намира следното:

Между страните не се спори, че на основание чл. 50, ал. 1 от ЗАДС на Ю. Д. О., с ЕИК[ЕИК] е издаден Лиценз № 146 за управление на данъчен склад за производство и складиране на акцизни стоки, находящ се на адрес: [населено място] 1220, [улица], с вписани в лиценза идентификационен номер на лицензиран складодържател - BGNSA00039000 и идентификационен номер на данъчен склад -BGNSA00039001.

С писмо, рег. № ЗАДС/150/06 от 19.03.2012г., от началника на митница Столична са изпратени копия на издадени и влезли в сила наказателни постановления срещу Ю. Д. О., както следва:

Наказателно постановление № 45/2009г. от 09.03.2009г. по описа на митница С. за нарушение по чл. 110, ал. 1 от ЗАДС с постановена имуществена санкция в размер на 1000 (хиляда) лева;

Наказателно постановление № 135/2009г. от 15.05.2009г. по описа на митница С. за нарушение по чл. 126а от ЗАДС с постановена имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева за неплащане в срок на дължим акциз по АД № BG005000/2-00101/14.04.2009 г.;

Наказателно постановление № 232/2009г. от 17.08.2009г. по описа на митница С. за нарушение по чл. 126а от ЗАДС с постановена имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева за незаплащане в срок на дължим акциз по АД № BG005000/2-00166/13.07.2009г.;

Наказателно постановление № 249/2009г. от 10.11.2009г. по описа на митница С. за нарушение по чл. 126а от ЗАДС с постановена имуществена санкция в размер на 1000 (хиляда) лева, във връзка с акцизна декларация № BG005000/1-00776/14.07.2009г., за неизпълнение на условията за цялостно заплащане на дължимия акциз;

Наказателно постановление № 291/2009г. от 01.10.2009г. по описа на митница С. за нарушение по чл. 123а, ал. 1 от ЗАДС с постановена имуществена санкция в размер на 129 478.56 (сто двадесет и девет хиляди четиристотин седемдесет и осем лева и петдесет и шест стотинки), представляваща двойния размер на избегнатия акциз;

Наказателно постановление № 342/2009г. от 05. 05.11.2009г. по описа на митница С. за нарушение по чл. 112, ал. 1 от ЗАДС с размер на 2122.96 (две хиляди сто двадесет и два лева и деветдесет и шест стотинки), и за нарушение на чл. 126а от ЗАДС с постановена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева;

Наказателно постановление № 207/2010г. от 15.04.2010г., по описа на митница Столична за нарушение по чл. 110, ал. 1 от ЗАДС с постановена имуществена санкция в размер на 1000 (хиляда) лева;

Наказателно постановление № 312/2010г. от 28.05.2010г., по описа на митница Столична за нарушение по чл. 110, ал. 1 от ЗАДС с постановена имуществена санкция

в размер на 1000 (хиляда) лева;

Наказателно постановление № 349/2010г. от 31.05.2010г., по описа на митница Столична за нарушение по чл. 110, ал. 1 от ЗАДС с постановена имуществена санкция в размер на 1000 (хиляда) лева;

Наказателно постановление № 511/2010г. от 23.08.2010г., по описа на митница Столична за нарушение по чл. 110, ал. 1 от ЗАДС с постановена имуществена санкция в размер на 3000 (три хиляди) лева;

Наказателно постановление № 663/2010г. от 03.09.2010г., по описа на митница Столична за нарушение по чл. 110, ал. 1, предл. 1 от ЗАДС с постановена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева;

Наказателно постановление № 1255/2010г. от 09.05.2011г., по описа на митница Столична за нарушение по чл. 110, ал. 3 във връзка с чл. 110, ал. 1 от ЗАДС с постановена имуществена санкция в размер на 1000 (хиляда) лева;

Наказателно постановление № 1256/2010 г. от 09.05.2011г., по описа на митница Столична за нарушение по чл. 110, ал. 3 във връзка с чл. 110, ал. 1 от ЗАДС с постановена имуществена санкция в размер на 1000 (хиляда) лева;

Наказателно постановление № 74/2011г. от 31.05.2011г., по описа на митница Столична за нарушение по чл. 110, ал. 3 във връзка с чл. 110, ал. 1 от ЗАДС с постановена имуществена санкция в размер на 3000 (три хиляди) лева;

Наказателно постановление № 269/2011г. от 22.08.2011г. по описа на митница Столична за нарушение по чл. 110, ал. 1 от ЗАДС с постановена имуществена санкция в размер на 3000 (три хиляди) лева;

Наказателно постановление № 407/2011г. от 01.08.2011г. по описа на митница Столична за нарушение по чл. 110, ал. 3 във връзка с чл. 110, ал. 1 от ЗАДС с постановена имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева;

Наказателно постановление № 835/2011г. от 05.10.2011г. по описа на митница Столична за нарушение по чл. 110, ал. 3 във връзка с чл. 110, ал. 1 от ЗАДС с постановена имуществена санкция в размер на 3000 (три хиляди) лева;

Наказателно постановление № 922/2011г. от 05.10.2011г. по описа на митница Столична за нарушение по чл. 110, ал. 3 във връзка с чл. 110, ал. 1 от ЗАДС с постановена имуществена санкция в размер на 3000 (три хиляди) лева.

От изброените и представени наказателни постановления безспорно се установява, че на Ю. Д. О., в периода 09.03.2009 г. - 05.10.2011 г., за извършени нарушения, които са квалифицирани като „повторно”, по смисъла на чл. 4, т. 17 от ЗАДС или „тежко”, по смисъла на чл. 4., т. 18 от ЗАДС са били наложени имуществени санкции. Едно от условията за отнемането на лиценза за управление на данъчен склад, съгласно чл. 53, ал. 2, т. 1 от ЗАДС, е когато лицензираният складодържател престане да отговаря на условията по чл. 47, ал. 1 от ЗАДС, а именно, че лицензиран складодържател може да бъде лице, което не е извършило тежко или повторно нарушение по ЗАДС. Директорът на Агенция Митници е приел, че Лиценз № 146, издаден на Ю. Д. О. за управление на данъчен склад за производство и складиране на акцизни стоки, на основание чл. 53, ал. 2, т. 1 във връзка с чл. 47, ал. 1, т. 5 от ЗАДС следва да бъде отнет и на основание чл. 53, ал. 1, т. 3 от ЗАДС следва да бъде прекратен.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 53, ал.3 от ЗАДС лицензът се прекратява с решение на директора на Агенция Митници. Следователно директорът на Агенция Митници е компетентния административен орган, който следва да издаде решението, по силата

на което се отнема лиценз на Ю. Д. О. за управление на данъчен склад за производство и складиране на акцизни стоки и се прекратява неговото действие.

В разглеждания случай решението е издадено в условията на заместване. Съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от У. правилник на Агенция Митници, приет с ПМС № 302/15.12.2009г, в сила от 15.12.2009г., функциите на директора в негово отсъствие или когато ползва законоустановен отпуск се изпълняват от определен със заповед за всеки конкретен случай заместник-директор. Систематично разпоредбата е разположена в Глава втора от устройствения правилник, наименована Правомощия на директора на Агенцията и е част от чл. 4 от устройствения правилник, регламентиращ реда за осъществяване на функциите на директора на Агенция Митници. Следователно, при отсъствие на директора на Агенция Митници, неговите функции по силата на заместване следва да се осъществяват от заместник директор на Агенция Митници, определен със заповед, издадена от директора на Агенция Митници. Този извод следва и от разпоредбата на чл. 4, ал.2 от устройствения правилник на Агенция Митници, според която директорът делегира със заповед правомощия на заместник-директорите и определя техните функции.

В случая е налице отсъствие на директора на Агенция Митници, но последният не е издал заповед, по силата на която оправомощава свой заместник да изпълнява функциите му, а овластяването е направено със заповед на министъра на финансите. Представена е заповед № ЗМФ-469/10.04.2012г., издадена от министъра на финансите, с която е наредено на Б. М. Б. – заместник директор на Агенция Митници да изпълнява функциите на директор на Агенция Митници за времето от 17.04. до 27.04.2012г.

Съгласно чл. 7 от Закона за митниците (ЗМ) митническата администрация е централизирана административна структура, организирана в Агенция Митници към министъра на финансите, която е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище С. и се ръководи и представлява от директор, който се назначава и освобождава от министъра на финансите, съгласувано с министър – председателя (арг. чл. 9, ал. 1 ЗМ). При осъществяване на своите функции директорът на АМ се подпомага от заместник директори, които се назначават и освобождават от министъра на финансите по предложение на директора на агенцията (чл. 9, ал. 2 и ал. 3 ЗМ), но от това не следва извод, че министърът на финансите има право да представлява агенцията и съответно да делегира такива правомощия.

Предвид цитираните по-горе разпоредби на У. правилник на Агенция Митници, настоящата инстанция приема, че заместник директорът на Агенция Митници не е бил надлежно овластен да упражнява правомощията на директор на Агенция Митници, едно от които е отнемане на лиценз за управление на данъчен склад за производство и складиране на акцизни стоки и прекратяване неговото действие. В този смисъл, оспореният индивидуален административен акт е издаден при липса на компетентност на административния орган, който го е подписал.

По силата на чл. 168, ал.1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания. Компетентността на административния орган представлява кръга от въпроси от сферата на изпълнителната власт, които той едновременно е овластен и задължен да решава. Административните органи могат да действат само въз основа на закона и в рамките на правомощията си, а актовете и

действията, извършени извън тях са винаги нищожни – не пораждат правни последици. Във всички случаи, в които компетентността не произтича пряко от закона, а се обуславя от наличието на друго обстоятелство, то следва да бъде доказано. Доказателства в този смисъл не са представени, поради което се налага извода, че оспореното решение № 231/25.04.2012г., издадено от директора на Агенция Митници, с което е отнет лиценз № 146, издаден на Ю. Д. О. за управление на данъчен склад за производство и складиране на акцизни стоки, находящ се в [населено място], [улица], с вписани идентификационен номер на лицензиран складодържател-BGNCA00039000 и идентификационен № на данъчен склад – BGNCA00039001 и е прекратено неговото действие е издадено от административен орган, който не притежава необходимата за това компетентност и следователно е нищожно.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Първо отделение, 16 състав

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на решение № 231/25.04.2012г., издадено от директора на Агенция Митници, с което е отнет лиценз № 146, издаден на Ю. Д. О. за управление на данъчен склад за производство и складиране на акцизни стоки, находящ се в [населено място], [улица], с вписани идентификационен номер на лицензиран складодържател-BGNCA00039000 и идентификационен № на данъчен склад – BGNCA00039001 и е прекратено неговото действие.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд на Република България, в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Административен съдия: